

Čteme si spolu!

Příběh č. 2 – Vombat Jirka

Kdo je Vombat?

Vombat je tak zvláštní zvíře,
hodně spí a žije v díře.
Všichni lidé v Austrálii
vědí, jak je vombat milý.
Když upadneš do bláta,
volej honem vombata.

Vombat Jirka je statečný (knížka proti strachu)

Povídala jedna šiška,
strach má oči jako liška.

V temném lese bu, bu, bu
neschováš se do dubu!

Nejlepší je se strachem
prchnout s Jirkou Vombatem!

Vombat Jirka má spoustu kamarádů: veselého klokana Freda, chytrou husu Anku a vtípnou myšku Lízu.

Vombat máma jednou večer dovolila vombatovi Jirkovi: „Můžeš si jít hrát ven z nory s kamarády.“

„Ale pozor na nepřátele,“ dodal vombat táta.

Vombat Jirka se zeptal vombata táty, jak se takový nepřítel pozná.

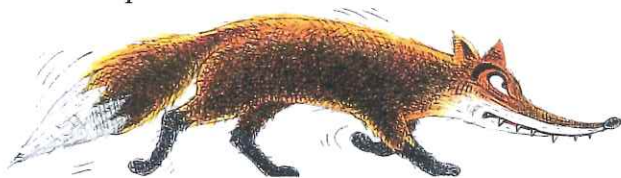
Vombat táta řekl: „To musí každý vombat zjistit sám na vlastní kůži. Tak už běž a neboj se.“

A vombat Jirka šel do temného lesa. Vůbec se nebál. Věděl, že má kůži dobrou a porostlou pevnými chloupky. Potkal kamarády husu Anku, klokana Freda a myšku Lízu. Začali si hrát na schovávanou.

Vombat Jirka zavřel oči, aby neviděl, kam se kamarádi ukryjí. Měl sklopená víčka a říkal si básničku.

Anka, Líza Fred,
budou tady hned.
Jedna, dva, tři...
já se vůbec nebojím!

Potom oči otevřel. Stála před ním

... liška Vilhelmína.

„Nazdar, vombate,“ povídá liška Vilhelmína. „Pojď mi ukázat vchod do vaší vombatí nory.“

Vombat Jirka se zarazil. „A pročpak?“

„Protože jsem liška Vilhelmína a řekla jsem ti to.“

Vombatovi Jirkovi se vůbec nelíbilo, že mu liška Vilhelmína poroučí.

Pravda byla taková, že liška Vilhelmína chtěla sežrat celou vombatí rodinu. Vombata Jirku, vombata mámu a vombata tátu.

Vombat Jirka potáhl nosem a ucítil nebezpečí. Jeho nohy se napjaly jako struny a naježil se.

„Ani mě nenapadne!“ vykřikl statečně a dal se na útěk.

A liška Vilhelmína se pustila za ním.

Vombat Jirka kličkoval mezi stromy. Liška Vilhelmína se ho držela a už už po něm chtěla chňapnout. V tu chvíli vombat Jirka prudce zabrzdil a nastavil proti čenichu lišky Vilhelmíny svůj ohromně velký zadeček.

Liška Vilhelmína to neubrzdila. Jak byla vyzubená a rozběhnutá, vletěla čenichem přímo na vombatovu zadní kost. Tu mají vombati nejtvrďší v celém těle.

Liška Vilhelmína si natloukla a zůstala ležet. A když se konečně postavila, odplížila se raději pryč.

„Proč nás nehledáš?“ zeptala se myška Líza vombata Jirky, když se oklikou vrátil.

„Kde ses zdržel?“ zajímala se husa Anka.

„To je dost, že jdeš,“ povídal klokan Fred, „už jsem v křoví schovaný dlouho a lechtají mě větvičky!“

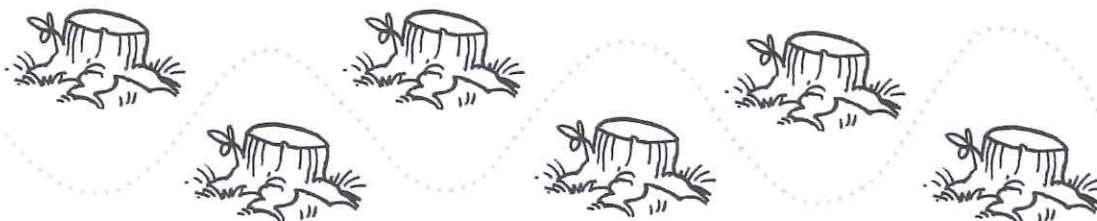
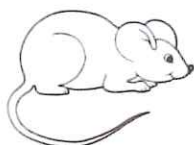
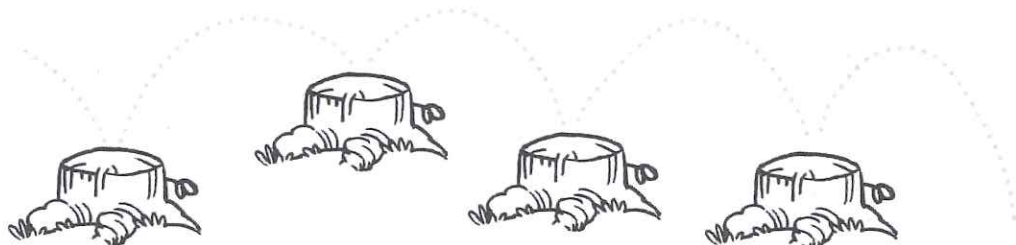
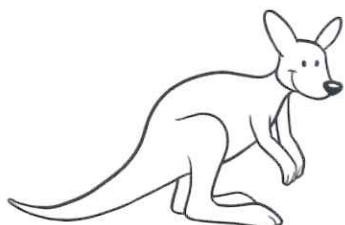
Vombat Jirka všechny kamarády našel.

A taky už věděl, že proti nepřátelům musí být vždycky statečný. Každou noc i den.

Zdroj: PAPOUŠKOVÁ, Eva. Vombat Jirka. Ilustroval Galina MIKLÍNOVÁ. Praha: Mladá fronta, 2016. ISBN 978-80-204-4031-0.

PAPOUŠKOVÁ, Eva. Vombat Jirka je statečný. Ilustroval Galina MIKLÍNOVÁ. Praha: Mladá fronta, 2019. ISBN 978-80-204-5164-4.

Úkol č. 2: Jirkovi kamarádi se při hře na schovávanou běží ukrýt. Obtáhni vytečkované čáry a uvidíš, jak si poradí s překážkami.

Zdroje obrázků: Hrátky pro předškoláky: trénují grafomotoriku, počítání, pozornost, představivost. Praha: Fragment, 2016. ISBN 9788025327937., <https://www.timvandevall.com/>, <http://www.supercoloring.com/>